

Arrest

nr. 236 641 van 9 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 8 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 april 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 15 april 2020.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2020 met toepassing van artikel 3, zesde lid, van het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken.

Gelet op de pleitnota van 25 mei 2020.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek).

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van onderhavig verzoek om internationale bescherming geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en heeft hij evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor

erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2. Verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 210 359 van 28 september 2018 omdat geen geloof wordt gehecht aan de bewering als zou verzoeker omwille van zijn werk voor de televisiezender 'Diwan' gevisieerd worden door sjiiitische milities, en omdat er in Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ter ondersteuning van zijn huidig volgend verzoek legt verzoeker de volgende documenten neer: een kopie van een tewerkstellingsattest van 'Deewan Satellite Channel' dd. 26 maart 2019, foto's in verband met verzoekers tewerkstelling, kopieën van werkbadges van collega's, foto's van de verschillende logo's van de zender, een mail met link naar een YouTube-fragment, kopie van een Facebook Messenger-conversatie, een mail met een videofragment in bijlage.

3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4.1. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal een onderzoek gevoerd heeft naar de door verzoeker nieuw bijgebrachte elementen, doch dat hij tot de vaststelling gekomen is dat verzoekers verklaringen en nieuw neergelegde documenten de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn vluchtmotieven niet vermogen om te buigen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het volharden in de bewijswaarde van de door hem bijgebrachte documenten en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Zo houdt verzoeker onterecht voor dat zijn verzoek geweigerd werd enkel en alleen omdat hij kopieën heeft bijgebracht. De Raad stelt vast dat verzoeker met dergelijk verweer uitgaat van een onvolledige lezing van de bestreden beslissing en volledig voorbijgaat aan volgende in de bestreden beslissing pertinente vaststellingen: "Met betrekking tot de nieuwe documenten die u aanbrengt moet thans worden vastgesteld dat u een deel van de foto's, met name de foto's van de werkbadges van uw zogenaamde collega's en enkele foto's waarop u in werkcontext bent te zien, reeds voorlegde in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. De RvV stelde dat geen van deze foto's kon aantonen dat u werkelijk als regisseur bij Diwan was aangesteld. Dezelfde redenering geldt voor de bijkomende foto's die u voorlegt. Op deze foto's poseert u in bepaalde settings, voor een gebouw, in een studio, of bij wat een congres lijkt te zijn, maar uit geen van de foto's kan worden opgemaakt dat u effectief als regisseur voor Diwan heeft gewerkt. De foto's waaruit blijkt dat het logo van de zender doorheen de jaren veranderd is, wat u al in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming inriep en wat door de RvV reeds werd beoordeeld, doet geen enkele uitspraak over uw nood aan internationale bescherming. Ook de kopie van het tewerkstellingsattest heeft geen enkele bewijswaarde. In het kader van de beroepsprocedure van uw eerste verzoek om internationale bescherming legde u reeds een soortgelijk document voor, wat volgens de RvV geen enkele bewijswaarde had. Ook het huidige document is weinig meer dan een kopie, waardoor de authenticiteit ervan alleen al om die reden niet gegarandeerd wordt. Voorts merkt het CGVS op dat het attest geen eenduidige spelling hanteert. Waar ze in de hoofding verwijst naar "Deewan Satellite Channel", vermeldt het logo "DIWAN.TV". Dat er op een officieel document geen eenduidigheid bestaat over de schrijfwijze/naam van het bedrijf, is uiteraard zeer opmerkelijk. Tot slot is het hoogst opmerkelijk dat een televisiezender een Yahoo-account gebruikt als e-mailadres. Voorts valt op dat het e-mailadres van de zender verschilt van dat op het eerder voorgelegde tewerkstellingsattest, nl. "diwantv@yahoo.com" in plaats van "dewantv@yahoo.com". Het attest heeft dan ook geen enkele bewijswaarde. Hetzelfde geldt voor de print-out van de Facebook Messenger conversatie. Het betreft een print-out, dewelke dus zeer vatbaar is voor manipulatie en waarvan de authenticiteit op geen enkele manier kan worden geverifieerd. Het is met andere woorden geheel onduidelijk door wie en in welke omstandigheden de print-out werd opgesteld. Het document heeft dus geen enkele bewijswaarde. Vervolgens stuurde u per mail een link naar een YouTube-fragment waar een commentator van Skynews, een zender van de Verenigde Arabische Emiraten, toelichting geeft bij onlusten in Brussel. Het is verder geenszins duidelijk wat het videofragment met uw asielmotieven te maken heeft. Bij het invullen van de Verklaring Volgend Verzoek verklaart u dat het om een fragment gaat waarbij een "professioneel expert uw naam vermeldt over uw problemen". Het is echter geenszins duidelijk wie die persoon is, waarom hij uw naam ter sprake zou brengen in een reportage over Brussel op een televisiezender uit de Verenigde Arabische Emiraten, en hoe hij op de hoogte was van uw problemen. Het fragment heeft dus geen enkele bewijswaarde. De video die u per mail overmaakt lijkt een weergave van werkzaamheden ter voorbereiding van een evenement, maar de inhoud toont niet aan dat u bij Diwan werkte. Het gaat vermoedelijk om dezelfde video die u reeds voorlegde in het kader van de beroepsprocedure van uw eerste verzoek om internationale bescherming."

De Raad benadrukt dat het de taak van verzoeker is om de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS heeft in deze een samenwerkingsplicht, in de zin dat het de door verzoeker aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door verzoeker aangebrachte elementen, elementen zijn die verzoekers kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Loutere beweringen buiten beschouwing gelaten, brengt verzoeker geen concrete argumenten aan die het tegendeel bewijzen.

4.2. *Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing waaruit blijkt dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Tevens wordt opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen. Verzoeker laat dit motief van de bestreden beslissing volledig ongemoeid waardoor deze onverminderd overeind blijft.*

5. *Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."*

2. Met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de Vreemdelingenwet, heeft verzoekende partij voor de inwerkingtreding van het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 gevraagd om gehoord te worden. Met toepassing van artikel 3 van voormeld bijzondere machtenbesluit heeft verzoekende partij een pleitnota overgemaakt. In dit kader dient te worden benadrukt dat de pleitnota niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie en er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

3.1. In de pleitnota van 25 mei 2020 wenst verzoekende partij te volharden in de motieven die werden ontwikkeld in het verzoekschrift. Zij wenst ook nog bijkomende elementen voor te leggen ter staving van haar vrees in Irak, met name printscreens van haar Facebookpagina met bedreigingen gericht aan verzoekende partij en drie video's van haar ex-collega's van Diwan TV waarin zij hun samenwerking met verzoekende partij bevestigen.

3.2. De Raad stelt vast dat de door verzoekende partij per pleitnota van 25 mei 2020 aangebrachte argumenten geenszins van aard zijn om afbreuk te doen aan of een ander licht te werpen op hetgeen eerder in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming in de beschikking van 2 april 2020 en de bestreden beslissing werd vastgesteld.

3.3. De Raad merkt met betrekking tot de printscreens van haar Facebookpagina met bedreigingen (met een vertaling) op dat deze objectieve bewijswaarde ontberen daar dergelijke reacties door mogelijke inscenering geen garantie bieden over de authenticiteit van wat afgebeeld en gecommuniceerd wordt. Er kan immers niet uitgemaakt worden in welke mate de reacties van deze personen authentiek dan wel geënceneerd zijn. Daarnaast is berichtgeving op sociale media zoals Facebook ook makkelijk aan te passen aan het te dienen doel.

De Raad wijst omtrent de drie video's van haar beweerde ex-collega's van Diwan TV (met een vertaling) erop dat dergelijke privé-video's door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld en gecommuniceerd. Bovendien hebben deze getuigenissen op deze video's een gesolliciteerd en subjectief karakter en werden deze opgesteld ten behoeve van verzoekende partij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Gelet op de voorgaande vaststellingen ontberen deze video's objectieve bewijswaarde.

4. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

M.-C. GOETHALS